

Osobom, pobierającym renty na podstawie ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia się minimalny rozmiar świadczeń, odpowiadający świadczeniom według najniższego, policzalnego w myśl niniejszego rozporządzenia, zarobku po osiągnięciu okresu wyczekiwania.

W wypadkach, w których renty płynne i przewidziane ustawą pensyjną dodatki, po przeliczeniu w myśl niniejszego rozporządzenia, wynosić będą mniej złotych, niż wynosiły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia łącznie z dodatkiem drożyznianym, może zakład ubezpieczeniowy, zależnie od stanu zdrowia, wieku, położenia gospodarczego, względnie ewentualnych innych uwzględnienia godnych okoliczności, przyznać do wysokości różnicy między świadczeniem pobieranym a należnym w myśl niniejszego rozporządzenia odwoławny dodatek wyrównawczy.

§ 9. Zasady przeliczenia, zawarte w § 7, mają zastosowanie do obliczania i przekazywania rezerw premjowych (§ 68 ustawy pensyjnej), o ile nie zostały już przekazane, i do dodatkowo zgłoszonych ubezpieczeń.

Zwroty premji (§ 25 ustawy pensyjnej) oblicza się w wysokości 50% kwoty, przypadającej wedle skali, ustalonej w § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. № 42 poz. 441).

§ 10. Upoważnia się Radę Ministrów do ustalenia dodatkowej opłaty do premji bieżącej na pokrycie ewentualnych niedoborów w rezerwach premjowych, spowodowanych przeliczeniem wedle zasad, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, o ile bilans asekuracyjno-techniczny, sporządzony na dzień 31 grudnia 1925 r., wykaże rzeczywiste niedobory w rezerwach.

§ 11. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z 1 dniem miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

573.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

w sprawie zmiany statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu.

Na podstawie punktu 7 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Pań-

stwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. W § 25 statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów (Kreditanstalt für städtische Hausbesitzer der Provinzen Posen und Westpreussen) w Poznaniu, w brzmieniu uchwalonem, przez walne zebranie w dniu 21 marca 1910, zastępuje się słowa „członkowie zarządu Zakładu Niemieckiego Listów Zastawnych mają charakter członków zarządu” przez słowa „dwaj członkowie zarządu Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu tworzą zarząd Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

574.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na zasadzie art. 1 ust. 13 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Niewolno wymawiać sobie i pobierać w stosunkach kredytowych pieniężnych korzyści majątkowych w formie procentu lub jakiegokolwiek innej formie przewyższających 24% od sta rocznie w gótownie lub we wartości.

§ 2. Minister Skarbu władny jest w drodze rozporządzeń ustanawiać najwyższe granice, korzyści majątkowych, które wolno wymówić i pobierać przedsiębiorstwom, trudniącym się czynnościami bankowymi przy załatwianiu poszczególnych czynności, należących do zakresu obrotu pieniężnego.

§ 3. Umowy o korzyści majątkowe przekraczające granice określone w § 1, lub w rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2, są nie ważne co do nadwyżki przewyższającej te granice, o ile nieważność w szerszym rozmiarze nie jest w obowiązujących ustawach przewidziana.

§ 4. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawiać władzom skarbowym II instancji, w obrębie których mają